

Poniższy tekst zawiera wierny zapis nauczania prezentowanego w wersji video przy uwzględnieniu podpisów, slajdów, grafiki oraz ilustracji użytych do prezentacji danego materiału. Z tego powodu zapisany tekst może czasem wydać się dziwny i niezgrabny. Dodatkowo mogą pojawić się błędy gramatyczne często niedopuszczalne w pracach literackich. Zachęcamy i zalecamy, by poniższy tekst nauczania był używany wraz z wersją video.

PROROCTWO W STWORZENIU

Wysłuchajcie uważnie słów Jahwe z Izajasza, z jednego z najbardziej proroczych wersetów Biblii. Pokażemy wam jedno z najrzadziej omawianych prorocstw z Biblii.

Izaj 46:10

Ogłaszam od początku rzeczy przyszłe, od dawna to, co jeszcze nie nastąpiło. Mówię:
Plan Mój ulegnie wypełnieniu, uczynię to, co Mi się spodoba.

Na początku ogłoszony jest nie tylko koniec, ale także cały plan Jahwe. Czy wyobrażacie sobie zrozumienie całego planu Jahwe poprzez zrozumienie tego, co jest na samym początku? Chcecie znać cały plan Jahwe? Jaki to plan? Wiecie, mnóstwo ludzi próbuje zrozumieć koniec, studiując Objawienie, słowa naszego Mesjasza, proroków... i świetnie, bo wiele przez to można zrozumieć. Jednak ilu z nas zaczyna to na samym początku? Izajasz oznajmia, że początek objawia cały plan Jahwe. To chyba ważne słowa, nie? Gdzież zatem ten początek?

1 Mojż. 1:1

Na początku Bóg stworzył niebiosy i ziemię.

W pierwszym rozdziale Genesis mamy przedstawiony początek wszystkiego, co określa naszą rzeczywistość, mamy przedstawione wszystko, co Jahwe stworzył. Czy zastanowiłeś się kiedyś, dlaczego Jahwe umieścił wszystko w takim porządku i w takiej kolejności? Izajasz podpowiada, że to ważne do rozważenia... więc uczynmy to. Na początku mamy przedstawione pewne szczegóły i porządek stwarzania, na co składają się 34 wersety w naszych Bibliach. Mniej więcej wygląda to tak:

Dzień 1 – światłość i ciemność są rozdzielone

Dzień 2 – morze i ląd są oddzielone

Dzień 3 – stworzenie nasion wydających owoce

Dzień 4 – pojawienie się słońca, księżyca i gwiazd, gdzie słońce panuje nad dniem

Dzień 5 – na obrazku pojawiają się ptaki i ryby

Dzień 6 – stworzony jest człowiek, mający panować nad stworzeniem, mający się rozradzać i napełniać Ziemię

Dzień 7 – ustanowiony i oddzielony (uświęcony) jest dzień Szabatu dla człowieka

Właśnie przeczytaliśmy tam pełny, proroczy plan Jahwe celu człowieka. Według Izajasza to wszystko tam jest. Właśnie przeczytaliśmy początek, więc powinniśmy zrozumieć początek i koniec. Jeśli nie widzicie, nie przejmujcie się, tego od razu nie widać. Ale tak się stanie. Każdy dzień stworzenia to literalny dzień, gdyż każdy dzień stworzenia ma wieczór i poranek, to jednak prorocza natura stworzenia ujawnia się poprzez znany proroczy mechanizm czasowy. Patrząc proroczo, każdy literalny dzień stworzenia staje się osobnym przedziałem czasu 1000 lat. Musimy wyjaśnić, skąd bierze się ta idea. W 2 liście Piotra, w kontekście 'Dnia Pańskiego', pojawia się nauczanie przyrównujące jeden dzień do 1000 lat.

2 Piotr 3:8-10

Jedno zaś to niech wam nie będzie niewiadome, umiłowani, że jeden dzień u Pana jak tysiąc lat, a tysiąc lat jak dzień jeden. Nie odwleka Pan [z wypełnieniem] obietnicy, bo niektórzy są przekonani, [że Pan] odwłóczy ale jest cierpliwy w stosunku do was. Nie chce bowiem niektórych zgubić, ale wszystkich do pokuty [chce] doprowadzić. Przyjdzie zaś dzień Pański jak złodziej, w którym niebo ze świstem przeminie, gwiazdy w ogniu się rozsypią, a ziemia i te na niej dzieła zostaną znalezione.

Przeczytajcie sobie też Psalm 90:4, bo Piotr stamtąd to zaczerpnął. Piotr ukazuje to podejście 'dzień jak tysiąc lat' w kontekście stworzenia, bo kierował to do sceptyków naśmiewających się z tego, jak długo też ten koniec może nadchodzić.

2 Piotr 3:1-7

Ten już, umiłowani, drugi do was piszę list; w nich pobudzam wasz zdrowy umysł i pamięć, abyście przypomnieli [sobie] słowa, które były dawno już przepowiedziane przez świętych proroków, i to [podane przez] Apostołów waszych przykazanie Pana i Zbawcy. To przede wszystkim wiecie, że przyjdą w ostatnich dniach pełni szyderstw szydercy, którzy według własnych pożytków swych będą postępowali i będą mówili: Gdzie jest obietnica Jego przyścia? Odkąd bowiem ojcowie zasnęli, wszystko jednakowo trwa od początku świata. Celowo bowiem nie dostrzegają tego, że niebiosy były od dawna i ziemia, która z wody i przez wodę zaistniała na Boże słowo [i] przez nią ówczesny świat wodą zatopiony zaginął. Obecne zaś niebiosy i ziemia tym samym słowem są odłożone, dla ognia zachowane na dzień sądu i zguby bezbożnych ludzi.

Piotr przy omawianiu zasady 'dzień jak tysiąc lat' wspomina także, że ziemia i wody zostały stworzone w jednym konkretnym dniu, i co ciekawe, świat został także zniszczony przez wody. Czy to takie ważne? Piotr przypomina, że to, co się wydarzyło na początku, jest także proroczą zapowiedzią tego, co się miało wydarzyć i co się jeszcze wydarzy. Tak jak powiedział Izajasz.

Izaj 46:10

Ogłaszam od początku rzeczy przyszłe, od dawna to, co jeszcze nie nastąpiło. Mówię: Plan Mój ulegnie wypełnieniu, uczynię to, co Mi się spodoba.

Czy to sugeruje, że każdy z dni stworzenia wskazuje nam na pewne znaczące prorocze wydarzenie w planie Jahwe dla człowieka? Na to wygląda. Zasada 'dzień jak tysiąc lat', dziś praktycznie zapomniana, parę tysięcy lat temu była lepiej znana. Na przykład coś takiego, jak List Barnaby 15:3-5 mówi:

On powiedział o sabacie na początku stworzenia, „I Bóg zrobił w sześć dni pracy swoich rąk, i on siódmego dnia skończył, i odpoczął on siódmego dnia i poświęcił go”. Zauważcie, dzieci, co to znaczy „On skończył w sześć dni”? Ma na myśli, że Pan zrobi koniec wszystkiego w sześć tysięcy lat, ponieważ jeden dzień znaczy dla niego tysiąc lat, i sam jest sobie świadkiem, kiedy mówi: Cóż, dzień Pana, będzie jak tysiąc lat. Więc zatem, dzieci, w sześć dni, to jest w sześć tysięcy lat, wszystko będzie wypełnione. I odpoczął on siódmego dnia. To znaczy, kiedy jego Syn przyjdzie, On zniszczy czas niegodziwca, i osądzi bezbożnych, przemieni słońce, księżyc i gwiazdy, a wtedy On prawdziwie odpocznie siódmego dnia.

Ireneusz z Lyonu, uczeń Polikarpa, który był uczniem Jana, który spisał Księgę Objawienia.

Bowiem przez tyle dni, przez ile stwarzany był świat, w tylu tysiącach lat się on zakończy... Jest to opis rzeczy, jakie zostały wcześniej stworzone, równocześnie jest to zapowiedź tego, co nastąpi. Gdyż dzień Pański jest jak tysiąc lat; oraz w sześć dni wszystkie rzeczy zostały stworzone; widać więc z tego, że zakończą się one na koniec sześciu tysięcy lat.

Metody (z Olimpu) 300 A.D.

Gdyż w sześciu dniach Bóg uczynił niebo i ziemię, i dokończył cały świat i pobłogosławił siódmy dzień i uświęcił go, tak więc na przykładzie siódmego miesiąca, gdy zbierano plony ziemi, w którym mamy powiedziane, by przestrzegać Święta Pana, a oznacza to, że ten świat skończy się w siedem tysięcy lat, kiedy to Bóg skończy ten świat i będzie się radował w nas... Wtedy, gdy dopełnią się wyznaczone czasy i Bóg zaprzestanie to stworzenie, w siódmym miesiącu, w Wielkim Dniu Zmartwychwstania, jak nakazano, obchodzone będzie Święto Namiotów dla Pana.

Podczas gdy zasady 'dzień jak tysiąc lat' oraz 'koniec objawiony jest na początku' były dobrze znane w tych odległych czasach, to wielu wciąż nie dostrzegało, że Piotr objawiał znacznie więcej. Piotr mówił, że cały cel Jahwe dla człowieka również objawiony jest w stworzeniu, nie tylko koniec. Piotr wskazywał, jak drugi dzień stworzenia, kiedy to wody i ziemia zostały rozdzielone, odnosił się także do Noego i do potopu. Korzystając z tej zasady Piotra, powinniśmy być w stanie doszukać się charakterystycznych wydarzeń proroczych w stworzeniu dla każdego 'dnia' lub 'tysiąca lat' dla człowieka. Zaczniemy więc.

Dzień 1 (0-1000 lat po stworzeniu)

1 Mojż. 1:3-5

Wtedy rzekł Bóg: „Niech się stanie światłość”. I stała się światłość. A widział Bóg, że światłość była dobra, i oddzielił Bóg światłość od ciemności. Nazwał zaś Bóg światłość dniem, a ciemności nazwał nocą. Wówczas nastał wieczór, a potem nastał ranek: dzień pierwszy.

Pierwszego dnia stworzenia światłość i ciemność zostały rozdzielone. Co, metaforycznie, reprezentują światłość i ciemność w Biblii? Na pewno już znacie odpowiedź. Światłość i ciemność reprezentują dobro i zło, sprawiedliwość i bezprawie. Co wydarzyło się w pierwszych 1000 latach człowieka? Adam i Ewa zjedli z drzewa dobra i zła, sprowadzając na człowieka grzech lub ciemność. Od tego dnia, zarówno dobro, jak i zło, sprawiedliwość i nieprawość, istniały w człowieku, oddzielając światłość od ciemności. Oddzielenie dobra i zła w człowieku było wypełnieniem się pierwszego dnia stworzenia.

Dzień 2 (1000 – 2000 lat po stworzeniu)

1 Mojż. 1:6-10

Potem rzekł Bóg: „Niech powstanie sklepienie w pośrodku wód i niech rozdzieli jedne wody od drugich”. Uczynił więc Bóg sklepienie i oddzielił wody, które są pod sklepieniem, od wód, które są nad sklepieniem. I stało się tak. Nazwał zaś Bóg sklepienie niebem. Wówczas nastał wieczór, a potem nastał ranek: dzień drugi. Potem rzekł Bóg: „Niech się zbiorą wody spod nieba na jedno miejsce i niech się ukaże suchy ląd”. I stało się tak. Nazwał zaś Bóg suchy ląd ziemią, a zbiorowisko wód nazwał morzem. I widział Bóg, że było dobre.

Piotr objaśnił nam już to proroctwo stworzenia, odnosząc to do Noego. Podczas stworzenia najpierw były tylko wody, potem pojawił się ląd. Brzmi znajomo? W drugim tysiącleciu człowieka mamy wydarzenie z Noem i potopem. Ziemia została zatopiona i całkowicie pokryta wodą. Po czym pojawił się suchy ląd. Noe i potop były wypełnieniem się drugiego dnia stworzenia.

Dzień 3 (2000 – 3000 lat po stworzeniu)

1 Mojż. 1:11-13

Potem rzekł Bóg: „Niech ziemia wyda trawę, rośliny wytwarzające ziarno w rozmaitych odmianach oraz drzewa rodzące owoce, które mają ziarno w sobie w rozmaitych odmianach”. I stało się tak. Ziemia wydała trawę, rośliny wytwarzające ziarno w rozmaitych odmianach i drzewa rodzące owoce, które mają ziarno w sobie w rozmaitych odmianach. A widział Bóg, że było dobre. Wówczas nastał wieczór, a potem nastał ranek: dzień trzeci.

Dzień trzeci skupi się na tym, że ziemia wydaje nasienie, które z kolei wydaje więcej tego samego nasienia i tak w kółko. Co wydarzyło się w trzecim dniu człowieka, a co metaforycznie odnosi się do ziemi i nasienia? Co przychodzi wam na myśl, gdy myślicie o ziemi, o pomnażaniu nasienia i o wierze? Może Abraham?

1 Mojż. 22:18

I błogosławione będą w nasieniu twoim wszystkie narody ziemi, dlatego, żeś usłuchał głosu mego.

1 Mojż. 26:4

I rozmnożę nasienie twoje jako gwiazdy niebieskie, a dam nasieniu twemu wszystkie te krainy: *(tu mamy odniesienie do ziemi)* A będą błogosławione w nasieniu twoim wszystkie narody ziemi.

1 Mojż. 35:12

I ziemię *(znów nawiązanie do ziemi)*, którą dałem Abrahamowi i Izaakowi, tobie ją dam, i nasieniu twemu po tobie dam tę ziemię.

Nasienie Abrahama oraz Ziemia Obiecana były wypełnieniem się trzeciego dnia stworzenia. Dzień

4 (3000 – 4000 lat po stworzeniu)

1 Mojż. 1:14-19

Potem rzekł Bóg: „Niech się staną światła na sklepieniu niebieskim, aby oddzielały dzień od nocy i aby były znakami dla pór, dni i lat, służąc za światła na sklepieniu niebieskim dla oświetlenia ziemi”. I stało się tak. Uczynił Bóg dwa wielkie światła: światło większe, aby rządziło dniem, i światło mniejsze, aby rządziło nocą, oraz gwiazdy. I umieścił je na sklepieniu niebieskim, aby oświecały ziemię i aby rządziły dniem i nocą, i oddzielały światło od ciemności. A widział Bóg, że było dobre. Wówczas nastał wieczór, a potem ranek: dzień czwarty.

Światło ziemi, czyli słońce, zostało stworzone czwartego dnia. Koniec czwartego dnia to także przyście naszego Mesjasza. Metaforycznie nasz Mesjasz traktowany jest jak słońce.

Malachiasz 4:2

A dla was, czczących moje Imię, wszędzie słońce sprawiedliwości, a uzdrowienie w jego skrzydłach. I będziecie podskakiwać i rosnać jak młode cielęta.

Niektórym może się nie podobać metaforyczne przyrównanie Mesjasza do słońca, lecz nawet rabini uważali Mal 4:2 za mesjanistyczny werset.

Powiedziano: jeśli pożyczysz pieniądze komuś z Mego ludu, nawet biednemu, nie będziesz dla niego wierzycielem, a jeśli złamiesz te przykazania, to ześlę dwie rzeczy, gdyż powiedziano: Jeśli weźmiesz w ogóle pod zastaw odzież twego bliźniego – habol tabol. Mojżesz zapytał: Czy na wieki będą pod zastaw (w niewoli)? Bóg odpowiedział: Nie, do czasu, gdy pojawi się słońce; to jest, aż pojawi się Mesjasz, gdyż jest powiedziane: Lecz tym, którzy boją się Mego Imienia, wszędzie słońce sprawiedliwości z uzdrowieniem w jego skrzydłach. Był to cytat z Mal 4:2

Tak jak słońce jest światłością ziemi, usuwając ciemność, tak samo i Mesjasz.

Jan 12:46

Przyszedłem (Jaszua, Mesjasz) jako światło na świat, by każdy, kto we Mnie wierzy, nie musiał przebywać w ciemności.

Nasz Mesjasz był wypełnieniem się czwartego dnia stworzenia.

Dzień 5 (4000 – 5000 lat po stworzeniu)

1 Mojż. 1:20-23

Potem rzekł Bóg: „Niech się zaroją wody rojem istot żywych, a istoty skrzydlate niech latają nad ziemią pod sklepieniem niebieskim”. Stworzył Bóg ogromne potwory morskie i wszelkie istoty żywe w rozmaitych odmianach, wszelkie istoty skrzydlate w rozmaitych odmianach. A widział Bóg, że było dobre. Wtedy pobłogosławił im Bóg, mówiąc: „Bądźcie płodne, rozmnażajcie się i napełniajcie wody w morzach, a istoty skrzydlate niech się mnożą na ziemi”. Wówczas nastał wieczór, a potem ranek: dzień piąty.

W piątym dniu stwarzania ryby i ptaki grają szczególną rolę. Ryby i ptaki miały się rozmnażać. W Nowym Testamencie ludzie przyrównani są do ryb.

Mat 4:19

I rzekł do nich: Chodźcie za mną, a uczynię was rybakami ludzi.

A Duch Święty reprezentowany jest w postaci gołębia (ptaka).

Jan 1:32

Jan oświadczył: „Zobaczyłem Ducha zstępującego jako gołębia z nieba i pozostał na Nim.

Gdy przychodzimy do wiary, otrzymujemy Ducha Świętego i pomnażamy ludzi. Nasz Mesjasz pojawił się pod koniec czwartego dnia. Łowienie ludzi wraz z otrzymywaniem i pomnażaniem Ducha (gołębic) rozpoczęło się początkiem piątego dnia.

Jan 7:39

To powiedział o Duchu, którego mieli otrzymać ci, co w Niego uwierzyli. Bo jeszcze nie mieli Ducha, ponieważ Jaszua nie został jeszcze uwielbiony.

A potem widzimy jak dzieje się coś takiego.

Dz. Ap. 2:1-4

A gdy nadszedł dzień Pięćdziesiątnicy, byli wszyscy razem na tym samym miejscu. I stał się z nagłą z nieba szum, jak by zerwał się gwałtowny wicher i napełnił cały dom, gdzie siedzieli. I ukazały się im rozdzielone języki w kształcie jakoby ognia i jeden spoczął na każdym z nich z osobna. I wszyscy napełnieni byli Duchem Świętym i poczęli mówić obcymi językami, jako im Duch [Święty] mówić dozwalał.

Wyławianie ludzi (czynienie uczniów) i pomnażanie Ducha było wypełnieniem się piątego dnia stworzenia.

Dzień 6 (5000 – 6000 lat po stworzeniu)

1 Mojż. 1:28-31

Pobłogosławił ich też Bóg, mówiąc: „Bądźcie płodni, rozmnażajcie się, napełniajcie ziemię i ujarzmiajcie ją. Władajcie istotami morskimi, istotami powietrznymi i wszystkimi ziemiopłazami”. potem rzekł Bóg: „Oto daję wam wszystkie rośliny wytwarzające ziarno, które rosną po całej ziemi, oraz wszystkie drzewa, których owoce mają w sobie ziarno, aby służyły wam za pokarm. Wszystkim też dzikim zwierzętom i wszystkim istotom powietrznym, i wszystkim ziemiopłazom, co posiadają życie w sobie, daję na pokarm wszelkie rośliny”. I stało się tak. I widział Bóg, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre. Wówczas nastął wieczór, a potem rano: dzień szósty.

Szóstego dnia został stworzony człowiek, z zadaniem rozmnażania się i napełniania ziemi, a zarazem panowania nad nią. To wiedzie nas do czasów współczesnych i chyba nie ma wątpliwości, że człowiek zapełnił ziemię. Możecie to sami zobaczyć na krzywej wzrostu populacji. Człowiek osiągnął niespotykaną skalę panowania nad stworzeniem. Zapełnienie ziemi i podporządkowanie jej sobie jest wypełnieniem się szóstego dnia stworzenia. Po tym wszystkim został nam już tylko jeden dzień stworzenia, na który, zgodnie z Heb 4:8, wciąż czekamy:

Heb 4:8-9

Gdyby bowiem Jozue zapewnił im odpoczynek, Bóg nie mówiłby potem o innym dniu. A tak zostaje jeszcze odpoczynek dla ludu Bożego.

Dzień 7 (6000 – 7000 lat po stworzeniu)

1 Mojż. 2:2-3

Dokonał zaś Bóg w dniu siódmym dzieła swojego, które stworzył. I odpoczął w dniu siódmym po całym dziele dokonanym przez siebie. Błogosławił też Bóg dniowi siódmemu i uświęcił go, albowiem odpoczął weń po całym dziele, które stworzył.

Autor Hebrajczyków to właśnie miał na myśli, gdy pisał, że siódmy dzień tygodnia obrazuje tysiącletnie panowanie naszego Mesjasza. Ten 'dzień' nastąpi po interwencji Chrystusa i będzie trwał tysiąc lat. To 1000-letnie panowanie naszego Mesjasza będzie wypełnieniem się siódmego dnia stworzenia, (lub braku stwarzania), gdyż jest to odpoczynek, Szabat.

Mamy więc tu pełny plan Jahwe 7000 lat dla człowieka, ukazujący koniec już na początku. Jeśli dobrze liczyliście, to jest całkiem możliwe, że wielu z was, oglądających to wideo, może dożyć wypełnienia się tego ostatniego dnia. Czyż to nie ekscytujące? Pierwsze siedem dni istnienia tego świata przedstawia proroczo pierwszych 7000 lat. By dowiedzieć się więcej na ten temat, zwłaszcza o czwartym i siódmym dniu stworzenia, polecalibyśmy wam następujące nauczania:

1. [Czwarty](#) i [Siódmy](#) Dzień (obie części)
2. Hebrajczyków 4 – Czy Jego Odpoczynek jest Teraz, czy Później?

Interesuje was więcej? To porozmawiajmy o **Proroctwie Eksodusu**.

Zakładamy, że znacie szczegóły historii Eksodusu (Wyjścia). Najpierw mamy zabicie baranka paschalnego. Potem Izrael prowadzony przez Mojżesza błąka się po pustyni przez 40 lat. I na koniec Jozue (Jaszua) wprowadza Izraela do Ziemi Obiecanej. Tak jak w pewnych proroczych wzorcach dzień przyrównany jest do 1000 lat, tak samo okres Jubileuszu (50 lat) może też mieć istotne znaczenie. Na przykład:

1 Mojż. 6:3

I Jahwe rzekł: „Nie będzie duch Mój walczył z człowiekiem na wieki, ponieważ on wszak jest i ciałem; dni jego niech będą lat sto i dwadzieścia”.

Większość tłumaczeń ma słowa 'mieszkał, zamieszkiwał', ale to tłumaczenie (walczył, spierał się) jest raczej poprawniejsze. Jahwe powiedział, że nie będzie się kłócił z człowiekiem na wieki, lecz tylko 120 lat. Słowo zmagać się, borykać (walczyć) oznacza: walczyć z przeciwnościami, opierać się, spierać się w debacie, kłócić, bronić. Z całą pewnością Jahwe zmagał się z człowiekiem dłużej niż 120 lat. Gdy jednak spojrzymy na lata Jubileuszów przez prorocze okulary, to dostaniemy 6000 lat. Oznacza to, że przez 6000 lat Jahwe będzie zmagał lub kłócił się z człowiekiem, ale na koniec 6000 lat to się skończy. Jest sześć dni dla człowieka, lecz siódmego dnia Jahwe będzie panował poprzez Jaszua, jako króla, na ziemi przez ostatni dzień, przez 1000 lat.

Prorocza wartość Jubileuszu 50 jest ukryta wiele razy w Biblii. Na przykład:

Jan 2:20

Powiedzieli Żydzi: „Przez czterdzieści lat budowano tę świątynię, a Ty ją chcesz wznieść w ciągu trzech dni?”

46 lat... powierzchownie wydaje się to nieistotne, ale ten szczegół podany jest nie bez powodu. Tak jak pomnożyliśmy 120 x 50 i otrzymaliśmy 6000, pomnóżcie 46 x 50 (okres Jubileuszu), a zobaczycie liczbę 2300. 2300 jest ważną liczbą z Księgi Daniela, która wiąże się z

przyszłą odbudową świątyni.

Daniel 8:14

Odpowiedział mu: „Aż do dwóch tysięcy trzystu wieczorów i poranków. Potem świątynia zostanie oczyszczona”.

To nie jest przypadek. Kontekst jest podobny. Jak więc ten okres Jubileuszu ma się do Eksodusu? Mesjasz, Jaszua (Jezus) jest prorokiem na wzór Mojżesza (5 Mojż. 18:15). Istnieje wiele porównań między Mojżeszem a Jaszua, wiele z nich omówiliśmy w naszych nauczaniach. Tu tylko wspomnimy o tym, co jest istotne przy proroctwie dotyczącym eksodusu. Jaszua umarł w Paschę. Mojżesz wywiódł Izraela na pustkowie po Passze. Jaszua po zmartwychwstaniu wznosił się do nieba, a my rozproszyliśmy się po pustkowiu, choć wciąż idziemy za naukami naszego Mesjasza. Od prawie 2000 lat jesteśmy w tej sytuacji, czekając na wejście do Ziemi Obiecanej podczas powrotu Jaszua, kiedy to zmartwychwstaniemy lub zostaniemy przemienieni i odpoczniemy z Nim. Mojżesz prowadził Izraela po pustkowiu przez 40 lat. 40 lat pomnożone przez okres Jubileuszu to dokładnie 2000 lat. 2000 lat to 2 prorocze dni.

Ozeasz 6:2

Po dwóch dniach On nas ożywi (zmartwychwstanie), dnia trzeciego On nas obudzi (zmartwychwstanie), abyśmy żyli (zmartwychwstanie) przed obliczem Jego.

Po dwóch dniach, po 2000 lat możemy oczekiwać zmartwychwstania. Wracając do Mojżesza: kto prowadził Izraela po tych 40 latach? Jozue. Czy wiecie, że Jozue po hebrajsku to Jahoszua lub po aramejsku Jaszua? Takie samo imię ma nasz Mesjasz. To nie przypadek. Nasz Mesjasz, Jaszua (Jahoszua) poprowadzi nas do Ziemi Obiecanej po 2000 lat tułaczki po pustkowiu, tak jak to miało miejsce z Mojżeszem i Izraelem na pustkowiu.

Wielu rozumie, że Pascha, która rozpoczęła eksodus, była symbolicznie powiązana z Mesjaszem, Jaszua w I wieku. Ale na tym się nie skończyło. Proroctwo dotyczące eksodusu wciąż trwa, ale zbliża się do końca i czas może być krótki. Dla tych, co łapią kalkulatory i zaczynają liczyć, tak jak w naszej serii „Czas: Kalendarz naszego Stwórcy – Podstawy”, wierzymy, że Jaszua zmarł i powstał w roku 30 n.e. Literalne 2000 lat po tym czasie da nam rok 2030. To oczywiście przy idealnym przyjęciu 'dnia jako 1000 lat', więc ten 2030 rok może być taki trochę arogancki. W kilku przypadkach Proroctwa w Stworzeniu widzimy, że to prorocze wydarzenie dokonało się w trakcie tego dnia, nie dokładnie na początku lub na końcu. Tak więc 2030 rok może być najwcześniejszym momentem powrotu Jaszua, ale może się to też stać po tym roku. Ktoś mógłby argumentować, że jeśli panowanie Mesjasza i 'Dzień' Pański ma trwać dokładnie 1000 lat, to taka precyzja liczenia mogłaby być do przyjęcia. Może to być prawdą, zalecamy jednak ostrożność przy kładzeniu zbytniego zaufania do takiego założenia.

Mamy nadzieję, że podobało wam się odsłanianie tego Proroctwa w Stworzeniu i Proroctwa dotyczącego Eksodusu. I pamiętajcie, by wszystko badać.
Szalom.

tłumaczenie – Bogusław Kluz

Więcej nauczania na ten temat i wiele innych znajdziesz na www.testeverything.net oraz na naszej Polskiej stronie www.wszystkobadajcie.net

Wszystkie tłumaczenia i materiały wideo dostępne są na stronie <https://koscioldrogi.wordpress.com>

Szalom i niech was Jahwe błogosławi w chodzeniu w pełni Słowa Bożego.

EMAIL: Info@119ministries.com

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries & www.facebook.com/WszystkoBadajcie

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.ExaminatoTodo.net & www.WszystkoBadajcie.net

TWITTER: [www.twitter.com/119Ministries#](https://twitter.com/119Ministries#)